

כניסת השבת 19:06

צאת השבת 20:04

עלון מורד
סיפורים
מחזקיםהעלון שלי
בשבת ובחג

החלון ואמר לרב גולד 'אתה רב שרוט' 'כן כבר אמרת את זה' השיב הרב גולד 'אתה יכול לנסוע הביתה, מה נתפסת עלינו?' 'לא' אמר אריק 'אני לך לא אעזור, אבל אני נוסע וחושב, הילדים החמודים האלה, מה הם אשמים שיש להם אבא משוגע? להם אני אעזור, 'אללה תעלה' עלה הרב גולד ואריק נסע כבדת דרך, כי התחנה הקרובה ששומרת שבת במרחק של חצי שעה ועוד יש דרך חזרה! ואת אריק זה עיצבן מאד, כי היתה תחנה קרובה שלא שומרת שבת ואילו התחנה הזו רחוקה, לכן כל הנסיעה הלך וחזור לא הפסיק 'לרדת' על הרב גולד, על אשר לא הסכים למלא דלק בתחנה הקרובה והביא סיפורים שאבא אוהב הוא אוהב וכל מיני תירוצים מוזרים, בזמן שהילדים כבר עייפים וממתנים בלילה באמצע שומקום, ויכול היה כבר מזמן להיות בדרך חזרה הביתה.

בשעה טובה הגיעו עם הג'ריקן בחזרה לרכב. אריק פנה לכל הילדים ואמר להם: 'דעו שבשבילכם עשיתי זאת, כי אתם חמודים, לכשתגדלו, אל תהיו כמו אבא, משוגעים!' אמר אריק את דברו וטס עם הב.מ.ו. שלו. הרב גולד, עם הדלק מהג'ריקן, המשיך בדרכו וגם עצר בתחנת דלק שומרת שבת ותידלק מיכל מלא ב"ה.

עברו חלפו שלושה חודשים והרב גולד מקבל טלפון 'שלום וברכה, מדבר אריק' 'מי זה אריק?' 'אני לא טועה אתה הרב גולד שנתקעת עם ילדיך בלי דלק?' 'כן זה אני' 'אני רוצה להיפגש עם כבודו' 'מה להיפגש איתי? מה אני עשיתי לך?' חלאס הבהרת את עמדתך... הכל בסדר, תודה רבה שעזרת לי' אך אריק לחץ על הרב גולד ואמר שזה מאד חשוב! והם קבעו פגישה.

בפגישה סיפר אריק, שאביו איש עשיר מאד מאד! יש לו כמה מגדלים בת"א עם המון תשלומי שכירויות שהוא מקבל מידי חודש! לאחרונה נפטר אביו והוריש נכסים עצומים וכסף רב. 'אני היורש היחיד' סיפר אריק: 'אבא הלך לעורך דין נוטריון וכתב צוואה בה הוא מבקש, שארבעים אחוזים מהירושה וכן מהרווחים של שכירויות המשרדים במגדלים, להעביר מידי חודש לשלם לאדם שהשם אוהב אותו, ומכיוון שאני עולה למעלה להשם שאוהב את עם ישראל, אבל אינני יודע אם הוא אוהב אותי? כי לא נמנית עם שומרי התורה והמצוות,

מלחמה נוראית בין היצרים ותוך כדי אמר אריק לרב גולד: 'נו תעלה כבר לרכב, אבל אני לא עוזר לדוסים שתדע' הרב גולד נכנס לרכב ואמר תודה רבה 'שום תודה רבה, אני לא עוזר לדוסים, אף פעם לא ישב לידי דוס ברכב, אני לא יודע למה עצרתי לך, כי אני לא עוזר לדוסים'

אחרי כמה דקות הגיעו לתחנת הדלק ובעל הב.מ.ו. אמר: 'אללה תעשה את זה מהר, אני לא יודע למה לקחתי אותך לפה? כי אני לא עוזר לדוסים'

ירד הרב גולד מהרכב ואחרי כמה שניות חזר לרכב 'מה זה? למה חזרת?' שאל אריק בעל הב.מ.ו. והרב גולד השיב: 'אי אפשר לתדלק כאן, כי זו תחנה שפתוחה בשבת' 'וואלק אתם הדתיים שרוטים לגמרי, כבר מאוחר בלילה הילדים שלך מחכים, תמלא כבר משוגע' 'תראה, אני אוהב את אבא שלי ואבא שלי אוהב אותי ואני לא אתן שיזלזלו בו, לא רק שפתוח כאן בשבת, הבעלים שם שלט ענק של פתוח בשבת, כלומר הוא שם פס על מי שברא את העולם, לכן אני לא רוצה לקנות אצל אחד כזה, כי אני אוהב את אבא שלי, אני אשב כל הלילה במקום השומם הזה ולא אקנה באחד שמזלזל באבא שלי'

'מה אתה מבבלב, אבא אוהב, אני אוהב, תמלא כבר דלק ובוא נחזור לרכב שלך' 'אני רק מבקש שתחזיר אותי בחזרה' ואריק התרגז נורא! כל מה שחשב אי פעם על חרדים או דוסים כמו שהוא נוהג לומר, לשיטתו, קרם עור וגידים, הוא החזיר את הרב גולד לרכבו, לא לפני שאמר: 'אללה תרד כבר, פעם הבאה, אני אפילו לא מסתכל על דוסים ובטח שלא עוזר להם, אבא אוהב, אני אוהב, הוא אוהב, כל מיני שטויות יש לכם, להשאיר ככה ילדים באמצע שומקום כשיכולת למלא דלק ולהיות כבר בדרך חזרה הביתה, במקום זה אתה מדבר איתי על שאתה אוהב את אבא ואבא אוהב אותך, לא מבין את צורת החשיבה שלכם בכלל' ירד הרב גולד, ואריק טס עם מכונית הב.מ.ו. שלו כשהרב גולד וילדיו נשארו בחושך באמצע שומקום.

עברו כמה דקות ואריק חזר... פתח את

לנו את היכולת לתת, וכשאדם לא נותן, אז הקב"ה לוקח לו את המתנות.

הרב גולד תושב גבעת זאב, הוא אבא ל-12 ילדים. לפני כמה שנים, יצא עם כמה מילדיו לטיול. לילדים היכה מסלול ארוך ועשיר, כולל תפילה בהנף במירוץ, שייט בירדן, טרקטורונים, על האש ומה לא? וכשיש מסלול עתיר אטרקציות ונקודות עניין צריך לצאת בשלוש בלילה מגבעת זאב. המסלול שופע אטרקציות היה מהנה מאד, כבר 11 בלילה, כולם עייפים אך מרוצים... ורוצים לחזור הביתה.

בדרך הביתה בלילה, נדלקה הנורה של הדלק. האבא המשיך בכל זאת, אפשר עוד לנסוע כשהנורה דולקת, אבל כמובן עד גבול מסויים ואכן אי אפשר היה להמשיך, כי הדלק אזל לחלוטין. הרב גולד, לא נוהג תרתי משמע ברכבים ביום יום, רק פעם בכמה זמן כשלוקח את ילדיו לטיול, לכן ענין הדלק נשכח ממנו. אבל עכשיו הוא תקוע באחת בלילה עם הילדים, באמצע שומקום! מה עושים?

הוא ניסה לעצור טרמפ, אולי יעצור מישהו? יקח אותו לתחנת דלק הוא ימלא ג'ריקן, יחזור לרכב, ימלא דלק, יסע לתחנת דלק ויתדלק. אבל באחת בלילה באמצע שומקום, מעט רכבים עוברים והם גם לא עוצרים. עמד שם הרב גולד במשך 40 דקות וניסה לעצור רכבים, המעט שעברו, חלפו על פניו, עד שלפתע עצר רכב מפואר, ב.מ.ו. חדשה עוד עם ניילונים כמו שאומרים, פתח את החלון ושאל את הרב גולד: 'מה קרה?' 'נגמר לי הדלק, אודה לך אם תיקח אותי לתחנת דלק למלא ג'ריקן דלק תחזיר אותי לכאן והשם יתן לך ברכה' השיב לו אריק בעל הב.מ.ו. 'נראה לך שאני אעזור לדוסים?' 'לחץ על הגז ונסע.'

הרב גולד חיך והראה לילדים, שגם במקרים כאלה לא נעמים, צריך לקבל הכל באהבה. עברו חלפו חמש דקות ואותו בעל הב.מ.ו. אריק, חזר פתח את החלון שוב ואמר לרב גולד: 'אני לא עוזר לדוסים' 'כן, אמרת את זה כבר, למה חזרת בעצם?' 'אני לא עוזר לדוסים' 'טוב בסדר, לא עוזר לא עוזר אז למה חזרת?' 'אני נוסע לי וחושב אתם תקועים פה מסכנים, אבל דע לך שאני לא עוזר לדוסים' והרב גולד הבין שהיצר הטוב של אותו אריק בעל הב.מ.ו. נלחם ביצר הרע שלו. יצר טוב ואמר עוזר להם מסכנים תקועים באמצע הלילה במקום שומם, יצר הרע אומר מה פתאום לעזור לדוסים? ומתחוללת בתוך ליבו

חכמי החסידות אומרים ששופטים ושוטרים בשערך, זה בעצם העבודה העצמית שכל אדם צריך לעשות בגופו ובנשמתו, שהשמיעה הראיה והדיבור, יהיו נקיים מכעס, הסתכלות בעין טובה על הבריות, הקשבה אמיתית ורגישות לזולת. **פעם באלכסנדריה** במצרים, חי יהודי עני, עם הזמן התהפך מזלו לטובה והפך לעשיר גדול. לאותו עשיר, היה מנהג יפה, כל צהריים בשיא הלחץ בעסק שלו, היה עוזב הכל, הולך לביתו ואוכל עם אשתו ארוחת צהריים. פעם ישבו לאכול צהריים ועני דפק על דלת ביתם. פתחה קמעא האשה את הדלת, חזרה לבעלה, ואמרה שיש עני שצריך לעזור לו. הכניס אותו העשיר לביתם, נתן לו לאכול, כי כמה ימים לא בא אוכל לפיו, ולפני שיצא את ביתם, נתן לו העשיר גם כסף.

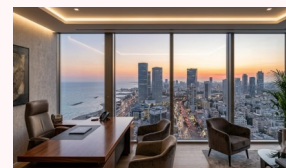

לאחר שהלך העני שאל העשיר את אשתו מדוע החווירה והחליפה צבעים? סיפרה האשה שבנישואיה הראשונים, בעלה היה עשיר גדול, אך מאד קמצן! וזה התבטא בקמצנות, לא לעניים גרידא, אלא גם כלפיה. והיא אמרה לו תדיר: 'אתה היום עשיר, מחר אתה יכול להיות עני, גלגל מסתובב בעולם, תן צדקה והיא תציל אותך! אך הוא לא שמע ונשאר קמצן. יום אחד ישבו לאכול צהריים ונכנס עני אחד, ואותו עשיר קם מהכסא ואמר לעני - 'אתה לא מתבייש להפריע לנו לאכול צהריים? תסתלק מפה, לך לעבוד פרזיט!' 'אני הזדעזעתי!' אמרה האשה והוסיפה 'אם זו ההתנהגות שלך, אני לא מוכנה לחיות איתך יותר' ואכן תוך תקופה מאד קצרה, התהפך הגלגל והוא הפך להיות עני מרוד! והתגרשנו, כעבור שנה הכרתי אותך והתחתנו, והעני עכשיו שהיה עכשיו אצלנו, זה בעלי לשעבר... הוא אפילו לא זיהה אותי!

ותוך כדי שהיא מספרת, ראתה האשה שבעלה מחליף צבעים, הבינה שהוא מתרגש מהסיפור ושאלה אותו 'מה קרה?' אמר לה בעלה: 'הסיפור שסיפרת שבעלך הראשון, זרק בגסות עני מביתכם, אותו עני, זה הייתי אני... ומאותו היום התהפך מזלי והפכתי לעשיר גדול' ללמדנו כמה צריך לתת צדקות, הקב"ה נותן לנו מתנות, נותן

לכן אם אתן לאדם שהשם אוהב אותו, אז ודאי השם יאהב אותי... וממשיך אריק לספר לרב גולד בפגישתם 'אני שקראתי את הצוואה, אין לי כמובן מושג, את מי השם אוהב? ושברתי את הראש, למי אתן 40% מה אני אעשה עם הצוואה הזו? למה אבא התכוון? אז ירדתי מהמגדל למטה, יש בית כנסת של מתפללים של אנשי עסקים מהמגדלים, אולי אמצא משהו שהשם אוהב אותו? שמעתי אנשים מתפללים ותוך כדי מדברים על מניות, על בורסה, על נדל"ן, נכסים, עסקאות וכל השיחות האלו של אנשי עסקים, ואמרת לעצמי, את אלה השם בטוח לא אוהב, שיחליטו או להתפלל או לעשות עסקים? זה לא נראה טוב, ויצאתי משם.

חיפשתי וחיפשתי והשתגעתי, איזו מן צוואה השאיר לי אבי? איך אמצא אדם ואדע שהשם אוהב אותו? ככה שלושה ימים השתגעתי עם עצמי, עד שבילילה השלישי כאמור הלכתי לישון ופתאום נזכרתי, שאמרת לי שהוא אוהב אותך ואתה אוהב אותו... ואתה לא תיתן שיזלזלו בו, הוספת שאתה תישן כאן כל הלילה עם ילדיך באמצע שומקום, רק שלא יפגעו באבא שלך! ונפל לי האסימון שרק אדם שהגיע לתחנת דלק, כבר ראה את הישועה מול עיניו, אך החליט לא לתדלק, רק כדי לפגוע באבא שלו, רק אדם כמוך השם אוהב, לכן אתה תבוא איתי מחר בבוקר לעו"ד לזיתן בת"א, כדי לממש את הצוואה 40% מהירושה ובנוסף עוד 40% יעברו אליך מידי חודש בחודשו משכירויות המגדלים' למחרת נפגשתי שוב אריק מיודעינו והרב גולד במשרד העו"ד, כדי לממש את הצוואה של אבא של אריק ז"ל.

לרב גולד לא היה מושג בכמה כסף מדובר? הוא לא חלם אפילו שמדובר ב-40% מהירושה ובנוסף בהון עתק בכל חודש. זה הספיק כדי לסדר דירה לכל ילד, ולהבטיח לכל אחד מהם עתיד כלכלי חלומי, אבל גולת הכותרת של הסיפור היא הכולל שמחזיק הרב גולד בשכונת רמות בירושלים.

כל אחד מאיתנו קוראים נכבדים יודע שאברך ממוצע בכולל מקבל 1000-1500 ₪ בחודש. לרב גולד יש 80 אברכים שהוא מחזיק בכולל כאמור בשכונת רמות בירושלים. כל אברך מקבל 8,000 ₪ בחודש, יש אנשים שעובדים ולא מרויחים סכום כזה! אנשים הכירו את מצבו של הרב גולד שמגדל 12 ילדים, בין אם מצבו הכלכלי רעוע או יציב, עדיין, להחזיק 80 אברכים במשכורת של 8,000 ₪ זה אומר שכל חודש הרב גולד צריך להשיג 640 אלף ₪!

ולהרבה אנשים נראה הדבר תמוה! מניין משיג הרב גולד בכזו קלות, סכום מטורף שכזה בכל חודש? זה הפך לשיחת היום בקרב חרדים שמכירים את הכולל הנ"ל, כולם רצו לדעת את 'נס' הכולל הזה ברמות? הרבה זמן נשמר העניין בסוד, עד ש'שיחרר' הרב גולד את סיפור הנס. חלק משומעי הסיפור הנ"ל, חשב בנקודת הזמן,

בה סרב הרב גולד, לתדלק בתחנה שאינה שומרת שבת, שזו טעות והרב קיצוני ומחמיר סתם על עצמו, נכון תחנה לא שומרת שבת, אבל עתה זה מצב חירום, יוצא מן הכלל, ואפשר חד פעמי, ביום חול, לרכוש דלק כדי להגיע כבר הביתה, אבל הרב גולד מסר נפש וקיבל מאת השם מיליונים על גבי מיליונים וכן החזקת כולל של 80 אברכים במשכורת חלומית של 8000 ₪ ישתבח שמו.

בתקופת הבעל שם טוב, היה יהודי אחד עשיר מאד. כסף, כמו שאומרים במקומותינו, היה לו כמו חול... אותו עשיר היה נדיב מאד ותורם לתלמידי חכמים, לשיבות, לבתי כנסת ועוד. יום אחד הגיע העשיר מיודענו לבעל שם טוב ואמר לו: 'יש לי הכל בחיים, השגתי כל מה שרציתי, אני בפסגת חלומותיי, אך ישנו דבר אחד שחסר לי בחיי ועליו אני מתפלל בכל עת, קורא תהילים סגולות ובקשות ומה לא? אך טרם השגתי ואני רוצה שהרב יעזור לי'

'מה זה הדבר אותו אתה מבקש?' שאל הבעל שם טוב והעשיר השיב: "החלום שלי לזכות לראות את אליהו הנביא! אני מוכן לתת את כל הוני שצברתי בחיי להגשים חלום זה" 'אין בעיה' השיב הבעל שם טוב 'אתה תראה את אליהו הנביא' 'מה באמת?' התפלא העשיר, כי לא צפה שזה יהיה כל כך בקלות והיה בטוח שהרב יסביר שגילוי אליהו זה לא דבר של מה בכך ורק מתי מעט נסתרים זוכים למפגש עם אליהו הנביא.

'אתה מוכן לעשות הכל?' 'כן ודאי' השיב העשיר והבעל שם טוב הסביר שבועד שבוע יחול ראש השנה והוא העשיר לא יעשה את החג ביולה שלו באיזור הנוחות שלו כאן במז'בוז', אלא יצטרך לנסוע כברת דרך לאיזושהי עיירה, שם מתגוררת אלמנה ענייה עם ילדיה בצריפון עלוב, על העשיר לבוא עם אשתו ועם עשרה סירים עם אוכל טרי לימי החג והמשיך הרב להדריך את העשיר מה הוא אמור להגיד לאלמנה ואילו שאלות היא תשאל אותו ומה להשיב בדיוק? 'ואם אני אעשה את כל זה, אני אראה את אליהו הנביא' 'כן' השיב הבעל שם טוב.

במשך שבוע שלם התכונן העשיר לשיחה עם האלמנה כשבמקביל אשתו הכינה את מאכלי החג. הגיע הרגע המיוחל והעשיר כולו התרגשות, עוד מעט יפגוש באליהו הנביא. נסע העשיר עם אשתו והגיע לאותו צריפון עלוב בו מתגוררת אותה אלמנה. הם נרתעו מהבית אם אפשר לקרוא לזה בית, הגדרה יותר הולמת, חשב לעצמו העשיר זה - צריפון.

הוא הקיש בדלת ומשפתחה אותה אלמנה אמר לה שהוא יהודי ונתקע בדרך ואין לו היכן לערוך את החג. 'בשמחה הייתי מארחת אותך, אך זה אסור על פי ההלכה' חייך העשיר ואמר לאלמנה 'אני כאן עם אשתי' 'אם ככה אתה יכול לישון כאן, רק יש בעיה אחרת, אין אוכל!!!' 'אל דאגה' אמר העשיר וקרא לאשתו ונכנסו עם הסירים גדושי

האוכל והילדים שהיו כחושים באופן מזעזע! שמחו מאד והמתינו בסבלנות לארוחת החג שהיא עבורם כמו סיום צום... רחמנא לצלן!.

הגיעה העת ללכת לבית הכנסת, והעשיר מלווה בילדי האלמנה הלכו להתפלל, כשחזרו לא הפסיק העשיר לדמיין את המפגש שלו עם אליהו הנביא. ערכו את הברכות וארוחה חגיגית וקינוחים ופירות ודברי מתיקה והילדים בעננים מרגישים כמו בחלום וכשסיימו הלכו לישון ורק העשיר נשאר ער. אשתו של העשיר ביקשה ממנו שילך לישון, אך הסביר לה שממתין הוא לאליהו הנביא. 'טוב בהצלחה! אני הולכת לישון' אמרה האשה 'אם יבוא תעיר אותי...'. והעשיר נשאר ער, עברה שעה ועוד שעה וכבר 3 לפנות בוקר ואליהו הנביא איננו! והעשיר נרדם עד ההשכמה שעשו לו ילדי האלמנה, כדי ללכת איתו לבית הכנסת.

הלך העשיר לתפילת שחרית וכל רגע הציץ והביט לצדדים בדרך ובחזרה שמא יפספס את אליהו הנביא וכך חוזר חלילה בתשלך ובמנחה, בארוחת החג ובילילה וכל ימי החג ולא זכה לראות את אליהו הנביא. בצר לו נפרד בצאת החג מהאלמנה וילדיה וחזר מאוכזב מיואש ושוב לביתו שבמז'בוז'. נסער הגיע אל הבעל שם טוב וסיפר לו שעשה כל מה שהדריך אותו, אחד לאחד, ולא ראה לא אליהו ולא נעליים...

'מבין ללבך' אמר הבעל שם טוב 'אבל עכשיו אתה תראה את אליהו הנביא' 'מתי?' 'אם תעשה מה שאומר לך תראה אותו' 'מה אני אמור לעשות עכשיו?' 'והבעל שם טוב הסביר שיום כיפור קרב ובא, והוא העשיר יצטרך לנסוע שוב אל אותה אלמנה עם אשתו ועם סירי מאכל לסעודה המפסקת ולסיום הצום.

שוב אותו עשיר התכונן לנסיעה לאותה אלמנה ולאותו הצריפון, ואשתו הכינה סירים מכל טוב, תבשילים מיוחדים ופירות מובחרים ודברי מתיקה לילדים וכשהגיעה העת הם נסעו בכרכרתם המפוארת לאותו פחון-צריפון עלוב של האלמנה וילדיה. כשהגיעו לאלמנה ובאו להקיש בדלת, שמעו צרחות ובכיות, כשהתקרבו ממש, שמעה אוזנם את הילדים בוכים מרוב רעב שהציק להם פנו לאמם ואמרו: 'איך ניכנס לצום הכיפורים כשאנחנו כבר שבוע בצום בעל כרחנו?!

והאלמנה אספה את כל הילדים כדי להרגיעם, כשכל העת הזו העשיר ואשתו מקשיבים מבחוץ למתרחש בפנים, והאלמנה אמרה: 'ילדים יקרים, בוא נתפלל יחדיו חזק חזק לקב"ה ונצחק אליו שיצילנו מחרפת רעב זו ונאמר לבורא עולם, שכמו שהוא שלח לנו בראש השנה את אליהו הנביא ואשתו, כך גם ישלח לנו את אליהו הנביא ואשתו גם היום!!!' העשיר הביט אל אשתו, ושניהם התחילו לבכות, והעשיר אמר: 'אליהו הנביא... זה כל יהודי בעולם... בין בני זוג, בין בני משפחה, בין חברים וגם בין בני אדם שאינם מכירים, אם אחד צריך כתף השני יהיה אליהו הנביא בשבילו, זה מה שרצה הבעל שם טוב ללמד אותי'.

וגם אנחנו למדנו, שבימינו אם אדם לדוגמא עומד כשעתיים בלילה עם רכב תקוע בקור עז ופתאום מגיע יהודי ומחליץ אותו, אותו אדם יחזור הביתה ויספר לבני ביתו: "עמדת מיואש בקור עז, תקוע עם הרכב ולא נראתה תקווה באופק, עד שהגיע אליהו הנביא וחילץ אותי ב"ה"

העלון לזיווג הגון לרות הודיה ורינה ומשיח בני אלנה לאה ולעומר בן אורלי ולשרית בת חנה וליוסף וחביבה אמונה בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הילית ולשיראל בת מלכה ולרפואת הרב חזקיהו דב הכהן קוק בן שושנה ותם רפאל בן שרה שיר ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבית בת רחל ודויתן אלחנן בן רחל וחביבה בת נעימה ורונן בן שושנה ורי' יהודה בן אסתר וחורות בת שרה **ולעילוי נשמת** שמואל בן שרה ואסף בן בדרה וצאלח בן מרים וזהבה בת זכיה וסימי בת מרים ויוחזקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וציון בן רחמים ומנוס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנום ויוסף בן לאה וצפניה בן שלמה ומאיר בן חבובה ואסתר פריידה בת פאבל ואמנון בן זהבה